

EDMOND HOUTAPPEL: WIJNHANDELAAR OPGELEID IN BORDEAUX

Edmond Houtappel in uniform.

Portretfoto van Edmond Houtappel.

De Maastrichtse wijnhandelaar Edmond Houtappel en zijn echtgenote Maria wonen aan de Franciscus Romanusweg in Wyck. Als de Duitsers hun woning vorderen, verhuizen ze met dochter Maddy naar de grossierderij van de familie in de Wolfstraat nummer 8. Edmond is reservekapitein in het 13de regiment Infanterie van het Nederlandse leger en leidinggevende van de grenswachters in Wahlwiller. In zijn militaire functie fotografeert hij het terrein van de Duitse troepen. Vervolgens worden deze foto's via zijn zwager, de Belgische consul in Maastricht, doorgespeeld aan de Belgische regering. 'Na de Duitse inval in Nederland wordt Edmond via zijn buurman Giel Ummels ook actief in de Landelijke Organisatie voor Hulp aan Onderduikers (LO). Hij helpt mee met het vinden van onderduikplaatsen en zorgt voor distributiebonnen,' vertelt mevrouw M. Frijns-Ummels.

AANTAL ONDERDUIKERS GROEIT

In de kelder van het huis van de Houtappels is een doorgang gemaakt naar het buurhuis van Giel Ummels zodat onderduikers indien nodig veilig kunnen vluchten naar een ander adres. In 1944 groeit het aantal onderduikers van de LO van enkele honderden tot meer dan duizend. Per maand wordt meer dan 20.000 gulden aan steunuitkeringen betaald. Daarbij wordt een speciaal fonds opgericht om gevangengenomen verzetsstrijders vrij te kunnen kopen. Mevrouw Zeguers-Boere speelt in op de grote geld sommen die het verzet wil geven voor gevangen verzetsleden en verradert hen voor de koopsom. Het verzet vertrouwt haar omdat haar echtgenoot in 1940 als krijgsgevangene in Duitsland moest gaan werken. Bovendien heeft ze een onderduiker in huis genomen.

DUITSE FEESTEN AAN DE VAN HEYLERHOFFLAAN

Mevrouw Zeguers-Boere organiseert in haar huis aan de Van Heylerhofflaan feesten voor Duitse militairen en prostituees. Ook houdt ze zich bezig met zwarthandel en smokkel. In december 1941 verhuist ze naar Servaasklooster 37. Daar wordt ze in 1942 gearresteerd wegens illegale handel. Tijdens haar gevangenschap krijgt ze een relatie met het hoofd van de Sicherheitspolizei in Maastricht: Max Ströbel. Die verhouding lijkt een ideale dekmantel voor zwarthandel ten behoeve van het verzet. Mevrouw Zeguers-Boere weet iedere verzetsstrijder te vinden en speelt informatie over hun verblijfplaats door aan de SIPO.

EDMOND OVERLIJDT IN NEUENGAMME

Op 9 en 10 mei 1944 worden in totaal vijftig mensen opgepakt, onder wie Edmond en Maria Houtappel en mede-verzetsstrijder Giel Ummels en zijn echtgenote. Alle vier worden ze naar de gevangenis gebracht op de Minderbroedersberg. Na zes weken worden mevrouw Houtappel en mevrouw Ummels vrijgelaten. Mevrouw Ummels duikt onder met haar twee dochters. Hun echtgenoten overleven het verraad van mevrouw Zeguers-Boere niet. Giel Ummels wordt op 2 december 1944 vermoord in concentratiekamp Sachsenhausen. Edmond Houtappel wordt op 24 november 1944 vermoord in concentratiekamp Neuengamme.

